

Nacional

COVID-19

Transmissió
0,80

Dada anterior: 0,83

Els nous contagiats per cada positiu no han de superar l'1

Nous contagiats
1.876

Dada anterior: 2.756

L'indicador hauria d'estar en 1.000 contagiats/dia

Llits d'UCI
580

Dada anterior: 583

Les UCI haurien d'acollir un màxim de 300 malalts greus

POLÍTICA **BALANÇ LEGISLATIU**

Una legislatura

FI El Parlament viu el tram final d'un cicle polític sacsejat per la inhabilitació de Torra i la Covid-19 **FET** La judicialització de certs debats, com el de la monarquia, hi ha afegit més tensió

Francesc Espiga
BARCELONA

Arribats a aquest punt, constatar que la política catalana està instal·lada en un cicle d'excepcionalitat perpètua pot semblar una obvietat. Però és així. I el darrer exemple que ho il·lustra és l'esdevenidor de l'actual legislatura, la dotzena, que quedarà extinta un cop se celebren les properes eleccions al Parlament. Els inicis d'aquesta etapa que encara ara vivim ja van ser absolutament insòlits. Fem memòria. A finals del 2017, l'autonomia catalana estava intervinguda formalment per l'aplicació del 155 i, en aquest context, el govern espanyol, presidit aleshores per Mariano Rajoy, va convocar uns comicis que van revalidar una nova majoria de l'independentisme. El país s'endinsava en una nova etapa en què el concepte clau havia de ser *restitució*, començant per les mateixes institucions, que havien quedat arraconades a una posició de subsidiarietat forçosa.

Des del punt de vista formal, o protocol·lari, la dotzena legislatura va arrencar el 17 de gener del 2018 amb la constitució del Parlament presidit pel republicà Roger Torrent. Aquell mateix dia, però, ja es va poder intuir que el recorregut que hi havia en l'horitzó seria costerut i abrupte. El primer fet que ho feia pensar era l'absència no volguda de vuit diputats de JxCat i ERC que aleshores ja estaven a la presó o a l'exili. Una circumstància que va donar

peu a un llarg i tortuós litigi judicial i polític al voltant de la legitimitat, o no, de la possibilitat que aquests electes aspirassin, en primera instància, a la presidència de la Generalitat —el cas de Carles Puigdemont—. Posteriorment, el que va estar en joc va ser la possibilitat d'exercir el seu paper com a parlamentaris arran de la situació legal en què es trobaven. Com es va resoldre aquest atzucac ja és prou conegut. Ni Puigdemont, primer, ni Jordi Sánchez, després, van poder arribar a ser investits, i quan Jordi Turull (JxCat) ho va intentar, va topat amb el mur de les quatre abstencions de la CUP, que van impedir sumar una majoria

La cambra ha estat un focus de tensió constant entre JxCat i ERC

ria. Era el 22 de març del 2018. L'endemà Pablo Llerena l'enviava a la presó juntament amb quatre encausats més. Per tancar el cercle, aquest mateix jutge, el 10 de juliol, suspèn la condició de diputats Carles Puigdemont, Jordi Sánchez, Jordi Turull i Josep Rull (JxCat), i Oriol Junqueras i Raül Romeva (ERC).

Amb tots aquests antecedents, la tria d'un nou president es va convertir en un veritable torcebraç, que únicament es va desencallar amb l'elecció de Quim Torra el 14 de maig del 2018. Personatge més avesat a les lletres que al

fang de la política institucional, Torra serà el nom clau d'aquesta dotzena legislatura. Com a grans objectius canònics, es va fixar la restitució de Puigdemont i els seus consellers, així com avançar cap al procés de construcció de la república. Ni en un ni en l'altre va reeixir. El seu serà un mandat recordat, per a molts, per l'eclosió de les tibantors entre JxCat i ERC, que han retronat especialment entre els murs del Parlament. La resposta institucional davant els embats de l'Estat ha estat motiu recurrent de brega entre els dos partits. N'és un exemple tot el que es va encadenar a partir de l'aprovació, l'octubre del 2018, d'una resolució dels comuns a favor de l'abolició de la monarquia que va ser declarada inconstitucional el juliol de l'any següent. Un cas que no només continua viu des del punt de vista judicial, i que ja es veurà com acaba, sinó que va esquerdar l'independentisme amb un debat, encara irresolt, sobre fins a quins límits s'ha de dur l'enfrontament amb l'Estat, i amb la imposició, arran d'això, d'una dinàmica d'autocensura sobre les discussions que es puguin fer, o deixar de fer, en un Parlament. La presència en la taula de diàleg i un eventual suport als pressupostos del govern de Sánchez són altres punts de fricció latents.

Ara bé, la inhabilitació del president Quim Torra arran de l'afer de la pancarta ha estat el gran detonant a la vista de la crisi entre JxCat i ERC. La im-

Els presos, el dia que van ser al Parlament ■ J.L.

Les dates

14.05.18

Investidura. Quim Torra és nomenat 131è president de la Generalitat gràcies als vots de JxCat i ERC.

11.10.18

Corona. S'aprova una resolució que demana l'abolició de la monarquia, text que seria mutilat després pel TC.

07.10.19

Censura. El president Quim Torra surt indemne de la moció de censura de Cs, que només rep el suport del PP.

possibilitat de consensuar una resposta sòlida al procediment judicial que es va obrir contra el cap de govern per desobediència, arran d'una pancarta de suport als presos, va desbaratar els fràgils equilibris interns que sustentaven la coalició entre els dos

partits. Fins on calia dur aquell xoc i en quin moment la prudència exigia aturar-lo eren el nus d'aquella disputa, que va assolir el punt culminant el 27 de gener d'enguany. El dia que Torra era desposseït de la seva acta parlamentària, i que va de-

sembocar en un enfrontament transmès en directe entre les màximes instàncies de l'executiu (JxCat) i el legislatiu (ERC) del país. Dos dies més tard, l'encara president compareixia solennement per proclamar que la confiança amb el seu aliat a l'executiu esta-

L'APUNT

Per corona, un virus

Jordi Panyella

La pancarta que penja del balcó del Palau de la Generalitat reivindicant la llibertat d'expressió torna a lluir impol·luta després que els equips de neteja hagin restituit la dignitat a la façana de l'edifici. Ahir va fer una setmana, un grup d'exaltats van expressar-se damunt la pancarta amb un excés de sang i de vehemència, descarregant-hi la mala llet que acumula la gent de la

restauració en risc de fallida per les mesures del govern per contenir el coronavirus. La pancarta en qüestió ha estat la gran metàfora de la legislatura que ha dinamitat el govern dues vegades, amb la inhabilitació del president Torra i amb la protesta ciutadana per la gestió de la Covid. La XII legislatura agonitza sense haver coronat la república, coronada de virus.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

abrupta

Almenys tres plens fins a la dissolució de la cambra

F. Espiga
BARCELONA

Tant li fa que sigui al Parlament, al Congrés o a l'Ajuntament de torn de qualsevol racó del país. El tram final d'una legislatura és, per definició, un període en què generalment s'espremen el calendari i els processos reglamentaris per intentar aprovar els afers que convé desencallar abans del parèntesi en l'activitat inherent a unes eleccions, que es pot arribar a allargar durant mesos. En el cas de la cambra catalana, quedarà dissolta formalment, si no hi ha cap sorpresa d'última hora, el 22 de desembre. Fins aleshores, està previst celebrar almenys tres plens: el primer, aquesta mateixa setmana; els altres dos, a repartir entre la primera quinzena de desembre. A banda de la incògnita sobre el que passarà finalment amb la llei de cambres –dins les files del govern hi ha sorolloses diferències sobre la conveniència de portar-la a debat de manera immediata, si cal a través del procediment de lectura única, o bé esperar fins a l'obertura

Roger Torrent, president del Parlament, en un ple ■ J.L.

del cicle polític que resulti de les urnes–, ara mateix el Parlament té nou projectes de llei en fase de tramitació. Per tant, un dels interrogants d'aquest final d'etapa és quins arribaran a ser ratificats, en un esprint digne de les millors cròniques ciclistes. S'especula que en podrien ser tres. Una d'aquestes iniciatives, que ja ha superat la fase d'esmenes, és el projecte de llei per a la

igualtat de tracte i la no-discriminació, qüestió sobre la qual hi ha un ampli consens polític, que podria facilitar, o no, que acabi tirant endavant. A tot això, s'hi ha d'afegir que, abans de dissoldre's, la cambra haurà de celebrar un debat sobre la corrupció, a petició de Ciutadans. Amb les eleccions previstes per al 14 de febrer, podria ser un primer acte de campanya. ■

postconvergent. Ara bé, posats a triar, també hi ha qui, com a foto representativa d'aquesta etapa, veuria la de la moció de censura que Ciutadans va presentar el 7 d'octubre del 2019, tot i que avui encara hi ha dubtes sobre si aquella maniobra pretenia erosionar realment Quim Torra, el PSC o Lorena Roldán.

El coronavirus ha estat el factor disruptiu que ha acabat tergiversant per complet la legislatura. El relat del govern s'ha hagut de modular, ja que la gestió de la pandèmia s'ha erigit en prioritat. Una de les moltes conseqüències

d'això és que l'activitat legislativa d'aquest període, que fins aleshores havia estat més aviat minsa –van haver de passar catorze mesos per aprovar la primera llei–, s'ha multiplicat per poder donar cobertura legal a les mesures de xoc contra la crisi. Així, entre gener i finals de juliol, es van convalidar al Parlament fins a 27 decrets llei, tot un rècord.

Fora de l'emergència del moment, en aquest cicle polític s'ha pogut desbloquejar l'aprovació d'un pressupost de la Generalitat i s'han restituit, en part, algunes de les tretze normes –com ara els im-

postos als grans establiments comercials o sobre els actius no productius, entre d'altres– que havien estat tombades pel Constitucional en etapes anteriors. Així mateix, s'han ratificat les lleis per regular els lloguers i d'ordenació i protecció del litoral, per citar-ne algunes. En un altre pla, el Parlament s'ha dotat d'un pla d'igualtat pioner. Pel que fa a textos que el govern no ha tirat endavant, un dels més sensibles era el que versava sobre els contractes de serveis a les persones –lleis Aragoneses–. I la nova llei electoral? Haurà de continuar esperant el seu torn. ■

27.01.20

Acta. El Parlament retira la condició de diputat a Quim Torra, decisió que precipita el divorci entre JxCat i ERC.

28.01.20

Presos. Després de la sentència del Suprem, els presos participen en un debat a la cambra sobre el 155.

28.09.20

Inhabilitació. El TS confirma la sentència del TSJC que inhabilita el president Torra per un delictes de desobediència.

va trencada. La legislatura estava esgotada i s'anunciaven unes eleccions que, malgrat tot, no tindrien data. Entremig d'aquesta trencadissa, el dia anterior, el 28 de gener, els presos compareixien al Parlament per donar el seu testimoni sobre el que havia

suposat l'aplicació de l'article 155. De totes les imatges possibles d'aquesta etapa que ja s'esgota, aquesta seria, probablement, una de les més icòniques. Una altra d'imaginable, però en aquest cas figurada, podria ser la dels tres consellers de JxCat

(Àngels Chacón, Miquel Buch i Mariàngela Vilallonga) que van caure fulminats en la crisi de govern que Torra va provocar tot just el setembre passat, i que s'ha de contextualitzar en el marc de les turbulències que també sacsegen l'espai polític

POLÍTICA **BALANÇ LEGISLATIU**VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

JxCat destaca l'activitat parlamentària tot i la repressió

■ Geis deplora l'autocensura al Parlament en qüestions com l'autodeterminació o la reprovació del rei ■ El grup reclama una modernització tecnològica de la cambra i l'extensió del vot telemàtic

Emili Bella
BARCELONA

La repressió, que ha impedit investidures –de Carles Puigdemont, Jordi Sánchez i Jordi Turull–, ha retirat actes de diputats i ha condicionat el normal debat parlamentari a l'hora d'abordar qüestions com l'autodeterminació o la reprovació de la monarquia espanyola, ha marcat una legislatura en què els 34 diputats de Junts per Catalunya amb prou feines han pogut coincidir en una sessió plenària. Malgrat les dificultats derivades de la judicialització permanent, la portaveu del grup, Gemma Geis, destaca que s'han aprovat nou projectes de llei i quinze proposicions de llei i s'han debatut 56 decrets llei (dels quals 52 han tingut llum verd). “Han estat tres anys gens fàcils, i aquest últim, la pandèmia”, lamenta Geis, que deplora “l'autocensura per part del Parlament per poder debatre sobre

Gemma Geis, portaveu de JxCat al Parlament ■ ACN

allò que els ciutadans demanen i figura als programes electorals”. “Pots ser independentista o unionista, però que hem viscut una situació d'anormalitat quan part dels diputats elegits i del govern són a la presó és evident”, constata.

La portaveu destaca que des de la irrupció del coronavirus, el seu grup és l'únic que vota de forma telemàtica. “Aquesta és una lluita de JxCat”, explica Geis, que agraeix al personal del Parlament l'habilitació d'un sistema per fer-ho possible. Tanma-

<ul style="list-style-type: none"> –Lluita de JxCat pel vot telemàtic. És l'únic grup que l'utilitza. Però el Parlament necessita una actualització en relació amb les noves tecnologies. –Comissions d'investigació dels atemptats del 2017, del cas Castor i del 155. –Aprovats 9 projectes de llei i 15 proposicions de llei. Debats 56 decrets llei (52 d'aprovats). 	<ul style="list-style-type: none"> –La repressió ha impedit investidures i ha anul·lat actes de diputats. Durant pràcticament tota la legislatura mai han pogut ser els 34 diputats de JxCat en el ple. –La judicialització constant i l'autocensura del Parlament per abordar l'autodeterminació i la monarquia. –L'abús dels debats monogràfics, de menys qualitat.

teix, recorda que encara falta molt de camí per recórrer en aquest àmbit: “Cal actualitzar el Parlament pel que fa a infraestructura tecnològica, a funcionament intern, a administració electrònica. Hem vist moltes mancances. Veiem la necessi-

tat de transformació d'un Parlament en què es combini la solemnitat de la institució amb la seva modernització.”

D'altra banda, el grup troba que l'oposició ha “abusat” dels debats monogràfics, cosa que, a parer de Geis, ha fet que tin-

guin “menys qualitat i rellevància”. “L'acció de govern necessita un tempo”, argumenta.

En canvi, destaquen positivament la feina feta en les comissions d'investigació sobre els atemptats del 17 d'agost del 2017 a Barcelona i Cambrils, la del cas Castor i la del 155, “tres comissions d'investigació que han estat importants i relliguen amb el compromís polític de JxCat”.

Entre les lleis aprovades sobresurt, és clar, la del pressupost, que va tirar endavant amb els vots de JxCat i ERC i l'absten-

JxCat lamenta l'“abús” de l'oposició dels debats monogràfics

ció de Catalunya en Comú Podem, i que ha servit per poder ampliar algunes partides en temps de pandèmia que d'altra manera no s'haurien pogut modificar, però JxCat també posa l'accent en els textos legals desencallats que el fragor polític del dia a dia potser ha deixat en un segon terme, però igualment importants, com la de protecció i ordenació del litoral, la llei de l'Agència de Salut Pública o la que combat el malbaratament alimentari. ■

Cs censura el govern per atiar la “confrontació”

F. Espiga
BARCELONA

Per a Ciutadans, la legislatura que ja llanguix “ha estat gairebé perduda des del punt de vista de l'acció de govern”, ja que, a parer seu, la prioritat de l'executiu de JxCat i ERC ha estat “continuar atiant la confrontació entre els catalans i entre nosaltres i la resta dels espanyols”. En aquest context, un dels principals retrets que fa la formació és la gestió de la pandèmia i, més concretament, com el govern ha intentat aprofitar la crisi per “sortir de la crisi amb avantatge i marcar paquet (en paraules de l'exconseller d'ERC Xavier Ven-

<ul style="list-style-type: none"> –La tasca d'oposició duta a terme per Ciutadans, que s'ha traduït en el fet d'haver estat el grup que més iniciatives parlamentàries ha presentat 	<ul style="list-style-type: none"> –Continuar atiant la confrontació entre els catalans i amb la resta de l'Estat –Aprofitar la pandèmia per fer partidisme des del punt de vista polític

drell)”.
Això seria la creu. Pel que fa a la cara o l'aspecte que més convé ressenyar d'aquest darrer cicle polític, Ciutadans remarca justament la seva tasca com a oposició “destapant

les corrupteles del govern, la despesa supèrflua o la falta de transparència”. I, sobre això, recorden que el seu ha estat el grup que ha presentat més iniciatives parlamentàries al llarg de la legislatura. ■

Pel PSC, algun consens no salva “el desprestigi”

Xavier Miró
BARCELONA

El PSC tria els pocs consensos en lleis específiques com la del malbaratament alimentari o la salut bucodental com el millor de la legislatura. La portaveu adjunta, Alicia Romero, recorda que les lleis aprovades per unanimitat han estat una excepció però esdevenen “sòlides i duradores”, i indica que “tant de bo” aquesta fos la tònica habitual per acordar lleis i plans sobre les prioritats del país. Els socialistes, però, no salven per aquestes excepcions la legislatura i creuen que “el desgovern” de l'executiu català –“més pendent de

<ul style="list-style-type: none"> –Llei contra el malbaratament alimentari. –Llei de l'atenció pública de la salut bucodental. 	<ul style="list-style-type: none"> –El “desprestigi” de l'executiu i del president pel “desgovern” que evidencien les discrepàncies entre JxCat i ERC.

les lluites partidistes” – ha desprestigiats les institucions, tant el govern com el president. Per Romero, “el prestigi costa molt de recuperar i caldrà un esforç entre tots”. Posa d'exemples les divergències recents entre consellers sobre teletreball, autò-

noms o reobertura de la restauració, i tria la renda garantida com la principal víctima del “desgovern”. El PSC manté el suport a les mesures sanitàries però retreu improvisacions, especulacions i manca d'acompanyament econòmic en la Covid-19. ■

POLÍTICA **BALANÇ LEGISLATIU**

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ERC veu en la pandèmia la demostració que cal un estat

▣ Sabrià constata la complexitat de la legislatura de la “reconstrucció” i assenjala el contrast entre els ajuts que la Generalitat ofereix als autònoms i la pujada de la quota per part del govern de l'Estat

Emili Bella
BARCELONA

En la legislatura que havia d'anar de la restitució a la Constitució, ERC recorda que la recuperació de les institucions després del 155 era cabdal i que ningú no es podia imaginar un final amb una pandèmia de coronavirus que ha trastocat el país de dalt a baix. En aquest sentit, la gestió de la pandèmia no ha fet sinó reforçar la convicció d'ERC que cal un estat propi. “Preservar les vides, de vegades arriscant l'economia, ha de permetre aixecar l'economia després. Això no ens fa haver canviat les prioritats, en el sentit de ser més o menys independentistes. En som igual. Es fa palmària la necessitat d'un estat, però és evident també que en el dia d'avui s'han de gestionar moltes coses”, constata el president del grup parlamentari republicà, Sergi Sabrià, que observa més complexitat en

Sergi Sabrià és el president del grup republicà ■ ACN

l'actual legislatura respecte a l'anterior pel fet que aleshores hi havia un objectiu il·lusionador de construcció, mentre que avui l'independentisme es dedica a la reconstrucció. Sabrià posa com a exemple de la necessitat

d'un estat les ajudes als autònoms. “Acabes posant recursos, pocs, per fer una feina que no és teva, a tot arreu ho estan fent els estats, i l'Estat espanyol els està apujant la quota. Surts a intentar donar un impuls –i no surt bé i hem

<ul style="list-style-type: none"> –Recuperació de les institucions després de l'aplicació de l'article 155, que va portar els anomenats “homes de negre” als diferents departaments de la Generalitat. –Aprovació de lleis cabdals com ara el pressupost per poder contribuir a paliar la crisi sanitària, econòmica i social. 	<ul style="list-style-type: none"> –El manteniment de la repressió per part de l'Estat espanyol. –Necessitat de disposar d'un estat propi, també a l'hora de gestionar una pandèmia. –La fragmentació parlamentària ha dificultat la renovació d'organismes com ara la CCMA, el Consell de Garanties Estatutàries i el Síndic de Greuges.

de demanar disculpes i hem de trobar noves vies –posant una tireta a una ferida que no és teva”, assenjala. Quant a l'activitat parlamentària, al marge de la repressió, Sabrià lamenta que la fragmentació ha di-

ficultat trobar majories àmplies per desencallar la renovació d'òrgans com ara la CCMA, el Consell de Garanties Estatutàries i el Síndic de Greuges, un repte que els republicans es posen per a la pròxima legislatura. ■

CatECP lamenta la crisi i les tensions en el govern

J.A.
BARCELONA

El grup parlamentari de Catalunya en Comú-Podem (CatECP) considera que aquesta ha estat una legislatura de crisi i tensions constants a la Generalitat i que el govern de coalició format per JxCat i ERC no ha funcionat, “ni amb pandèmia ni sense”.

Es comuns retreuen que han reclamat al govern més empatia i ajudes socials, però sense fer demagògia amb les mesures sanitàries i restrictives com asseguruen que sí que ha fet el PSC. En aquest sentit, destaquen com a fet positiu que la seva oposició constructiva va per-

<ul style="list-style-type: none"> – Aconseguir arrossegar el govern a un acord de pressupost que inclou una reforma fiscal valenta, més diners per als serveis públics i una rebaixa del 30% de les taxes universitàries 	<ul style="list-style-type: none"> –Manca d'empatia i ajudes socials –El govern de JxCat i ERC ha estat més centrat en les picabaralles internes que a governar o gestionar les conseqüències de la pandèmia

metre “arrossegar” el govern a un acord pressupostari que ha permès destinar 900 milions d'euros més a la sanitat pública, a més de rebaixar un 30% les taxes universitàries i

augmentar el pressupost per a escoles bressol, passant de 0 a 70 milions. Per la formació, el que necessita Catalunya és un govern sòlid que aporti acords i solucions. ■

Decepció en la CUP per un govern sense obra

<ul style="list-style-type: none"> –La llei de regulació de lloguers gràcies al Sindicat de Llogaters –La llei que empara la creació de l'Agència de la Natura 	<ul style="list-style-type: none"> –La repressió i la censura del Parlament. Les picabaralles i la manca de voluntat i projecte polític del govern, que també menysté la cambra

Emma Ansola
BARCELONA

Pels anticapitalistes, la legislatura ha estat marcada per la repressió procedent de l'Estat espanyol i també per les picabaralles des del minut zero entre els grups de JxCat i ERC al Parlament i després en el govern. “Ha estat molt de-

cebedor”, hi afegeix la diputada Natàlia Sánchez, que posa el focus en la manca de voluntat política i de projecte del govern per fer front a la repressió des de l'exercici de la sobirania. Han vist el govern incapaç de donar resposta a les necessitats socials que la Covid ha agreujat i ha fet més evidents que mai. ■

Esmena a la totalitat del PP a l'executiu

F.E.
BARCELONA

El grup parlamentari del PP fa una crítica frontal i sense fissures al que ha donat de si aquesta legislatura, fins al punt que el positiu que n'extreuen és que aquesta ja s'acaba. En termes acadèmics, el suspens que atorguen al govern català és inapel·lable. A partir d'aquesta valoració, són majoria els aspectes negatius a destacar d'aquest últim cicle polític, però posats a triar-ne un, el PP es decanta pel “populisme” que, a parer seu, ha guiat tota l'acció de l'executiu. Per posar-ne alguns exemples, citen la qüestió de la llengua a l'escola, “l'ús partidista de la pandèmia”, o qüestions de caràcter més ideològic com ara “els decrets d'habitatge que protegeixen els okupes o la limitació del preu del lloguer, així com els atacs a l'escola concertada”, mesures que els populars ja han expressat la seva voluntat explícita d'impugnar a través de la via judicial. ■

<ul style="list-style-type: none"> –El més positiu a destacar d'aquesta legislatura és que ja s'acaba. 	<ul style="list-style-type: none"> –El populisme que ha demostrat el govern de la Generalitat en diverses actuacions i decisions, començant per la gestió que s'ha fet de la pandèmia, la regulació del preu de l'habitatge o, més recentment, l'ús de la llengua.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'ull vigilant dels partits

CONTROL · L'ANC farà una revisió mil·limètrica dels programes de les formacions independentistes i les insta a no pactar amb cap partit del 155 **PROPOSTA** · L'entitat aposta per crear una agència d'intel·ligència pròpia o reestructurar la Brimo

F. Espiga
BARCELONA

Els partits independentistes ja estan formalment advertits. Amb vista a les properes eleccions del 14 de febrer —si finalment s'acaben fent en aquesta data, que tot plegat actualment és massa voluble—, tindran un vigilant clavat al clatell que els farà una tutela implacable sobre què proposen o deixen de proposar. La singularitat és que aquest control no els vindrà per part dels seus rivals polítics. Serà l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) qui l'exercirà prenent com a referència, o guia, un document aprovat pel seu secretariat aquest cap de setmana i que ara haurà de ser ratificat pels seus associats.

L'escrit, de 14 planes, està estructurat a partir de deu grans capítols, o principis, que al seu torn estan dividits en 56 propostes concretes que són les que, a parer de l'entitat, haurien d'estructurar l'acció d'un pròxim govern independentista. Per dir-ho de manera abrupte si es vol, aquest seria el programa genèric de l'Assemblea si es presentés a les eleccions, que, de voler-ho, alguns socis ja ho voldrien, i del que es tracta ara és de creuar-lo amb els de JxCat, ERC i la CUP per buscar coincidències, discrepàncies o omissions respecte de cadascun d'aquests punts.

Darrere aquesta estratègia també hi podria haver la voluntat de l'ANC, o no, d'introduir certs temes que configuren un relat de la campanya electoral. Alguns no poden agafar ningú a contrapeu perquè han estat més que repetits, com el que demana, per exemple, "mani-

10

principis estructuraren la proposta programàtica de l'ANC per les eleccions, com són els de respecte per la voluntat dels electors; sobirania i no cooperació institucional; construcció de la institucionalitat pròpia; sobirania fiscal i financera; sobirania econòmica; sobirania en energia, infraestructures i mitjans de comunicació; justícia lingüística; seguretat pública; d'acció internacional i de justícia social.

Militants independentistes durant la darrera Diada a Barcelona ■ ORIOL DURAN

festar la plena vigència de la declaració d'independència votada en seu parlamentària i realitzada el passat 27 d'octubre del 2017", o el que defensa la legitimitat de la via unilateral. A partir d'aquí, però, el document entra més en detall i estableix que l'independentisme no hauria de fer cap acord de govern al Parlament amb cap partit "del bloc del 155" i, en idèntica mesura o proporció, traslladar aquesta voluntat a ajuntaments, diputacions i consells comarcals. Igualment, també es defensa que un hipotètic

executiu sobiranista no hauria de participar "en esdeveniments públics organitzats per les institucions espanyoles" ni "convidar representants d'aquestes institucions a actes organitzats per les que són de la Generalitat", i, fins i tot, rebutjar la presència de l'Estat en organismes com ara patronats.

L'Assemblea també esbossa com hauria de ser el desplegament d'una eventual república catalana que, d'entrada, estaria vertebrada en una sola diputació provincial enlloc de les quatre actuals. També hi

hauria un banc públic i, en l'àmbit econòmic, no es treballaria amb cap entitat d'obediència espanyola i, per tant, s'aniria a buscar el finançament en les que estan més enllà dels Pirineus. També es defensa no renovar els peatges "de titularitat estatal, en especial l'AP-7 i l'AP-2", incentivar l'ús del català en els mitjans de comunicació i d'entreteniment, també els privats, reformar la llei de la policia i reestructurar la brigada mòbil (Brimo) dels Mossos d'Esquadra, perquè "s'ha mostrat de manera reiterada amb un tarannà autoritari i amb nombroses actituds i actuacions personals clarament feixistes i discriminatòries". En l'àmbit de la seguretat, un dels plantejaments que es fa més destacat, o sorprenent, és el de constituir una agència d'intel·ligència catalana, de la qual, però, no es detalla gaire més.

A banda d'aquest programa, l'entitat també ha ratificat un document en què exposa quin serà el seu posicionament davant el resultat de les eleccions. Si els partits independentistes obtenen més del 50% dels vots, objectiu que en plena pandèmia ja ha començat a desdibuixar-se en molts discursos, l'ANC aposta per fer declarar la república per la via unilateral, perquè es considera que hi haurà el mandat popular. Però, i si JxCat, ERC i la CUP guanyen en escos però no en vots? Aquí el plantejament ja és més difús i apel·la a fer un govern "que treballi per situar-se en una posició de força davant l'espanyol i per afrontar una ruptura unilateral que pot arribar precedida d'alguna acció d'empoderament democràtic previ o bé d'accions legislatives per avançar cap a la república". ■

MÉS POLÍTICA

Reagrupament expressa el seu suport a Borràs

Reagrupament Independentista va mostrar ahir el seu "ple suport" a la candidatura de Laura Borràs en les primàries de JxCat per escollir el cap de llista en les eleccions del 14 de febrer. El 24 de juliol passat, Reagrupament va fer públic que es desvinculava del PDeCAT i s'alineava amb JxCat.

Borràs aspira a ser la cap de llista de JxCat ■ O.D.

Romeva, Bassa, Turull i Rull recorden els mil dies a la presó

Una part dels líders independentistes condemnats pel Suprem van complir ahir mil dies de presó i, per recordar-ho, van recórrer a les xarxes socials o a escrits en aquest diari, com va ser el cas de Raúl Romeva. Pel que fa a Jordi Turull, va penjar un missatge a Twitter en què mostrava que els seus compromisos

són "més sòlids que abans d'entrar" a la presó, i Josep Rull hi afegia: "Ens mantenim dempeus, tossudament alçats. Junts guanyarem la llibertat d'aquest poble." Dolors Bassa, al seu torn, va optar per penjar diversos missatges de solidaritat difosos per les xarxes, un dels quals, un vídeo de la seva germana.

Romeva, el dia que se li va revocar el tercer grau ■ O.D.

Marta Ribas no repetirà a la llista dels comuns

La diputada de Catalunya en Comú-Podem Marta Ribas va anunciar que no serà en la candidatura dels comuns. "Tanco etapa. No formaré part de les properes llistes electorals", va explicar en un missatge penjat a les xarxes socials. Ribas va entrar al Parlament com a diputada l'any 2012 amb ICV-EUIA.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Raphael Minder Corresponsal a Espanya de 'The New York Times'

“L'ombra del rei emèrit em sembla llarguíssima”

REI· “Trobo curiós, després d'una vida tan plena i apassionant [...], que arribi a ficar-se en temes de maletins” **1-O**· “Veig preocupant que un ministre de l'Interior, davant del més alt tribunal, no respongués més del que va dir, que és res” **FETS**· “L'actuació policial va sorprendre tant els catalans com molts espanyols, i no entenc com és que no es va utilitzar l'eina de la comissió d'investigació”

Jordi Alemany
BARCELONA

En el llibre *¿Esto es España?*, explica la seva vivència periodística durant deu anys fent de corresponsal. Parlem d'alguns temes com ara Catalunya i la monarquia.

Ha treballat de corresponsal a París, Brussel·les, Sydney i Hong Kong. Què hi ha trobat de diferent, a Espanya?

Aquesta dècada ha estat impactant arreu, però Espanya ha estat dels països amb més alts i baixos, també en les crisis comunes, com la financera i la pandèmia.

Per què dedica tres capítols al tema català després d'haver publicat ja un llibre sobre això?

La gent es va imaginar un llibre molt diferent del que havia escrit i he volgut explicar com vaig viure la tardor del 2017 i com va ser de complicat per a qualsevol corresponsal no quedar atrapat en una tempesta.

Ho diu per pressions o comentaris que va rebre?

Sí. Era com si caminassis per un camí sabent que et poden disparar des de qualsevol cantó i en qualsevol moment. Però hi has de passar, perquè és un territori que et correspon cobrir. Forma part de l'ofici. Som en una època en què, pel funcionament de les xarxes, es dispara abans de pensar. M'ha sorprès rebre crítiques de gent que no s'havia llegit el llibre ni s'hi havia apropiat.

Ha canviat la percepció de la relació Catalunya-Espanya?

Pensava que hi havia un bon marge per al diàleg i que el polític que resolgués aquest tema s'enduria un gran premi. I no he vist ningú apropant-s'hi. M'ha sorprès la rapidesa amb què s'ha acceptat que aquest és un conflicte enquistat. Una de les lliçons és que no es troben

Raphael Minder, fotografiat l'octubre de l'any passat a Girona ■ JOAN SABATER

solucions si realment no se'n busquen i molts dels actors clau no estan precisament buscant solucions.

'The New York Times' hi va enviar cinc periodistes. Ara el tema català té tant d'interès?

Ara, poc. També per la dinàmica d'altres qüestions. La importància d'un tema és relativa, en funció de la importància d'altres coses que passin en altres llocs. I el moment d'alta tensió i incertesa de l'octubre del 2017 ha passat..

Qualifica els líders independentistes de "polítics presos" i el titular d'alguna entrevista ho ha destacat. Li han arribat crítiques perquè Cuixart i Sánchez no eren polítics?

És clar. Sempre hi ha matisos en casos individuals. No volia entrar en una polèmica; és el

que sempre he escrit en totes les cròniques i ara sento a les xarxes que he fet un canvi radical d'opinió. No és cap revelació.

En sentit contrari, és crític amb el ministre Zoido per no haver assumit cap responsabilitat pel dispositiu policial de l'1-O i se sorprèn que no es creés una comissió d'investigació.

Sí. Les comissions són un instrument per esclarir esdeveniments rellevants, i el que va passar l'1-O ha quedat sota una ombra de falta de claredat. L'actuació policial va sorprendre tant els catalans com molts espanyols, i no entenc com és que no es va utilitzar la comissió d'investigació. Veig preocupant que un ministre de l'Interior, davant del més alt tribunal del país, no respongués més del que va dir, que és res. Què és un ministre de

Informant arreu del món

Nascut el 1971 a Ginebra, va explicar durant deu anys al *Financial Times* el que passava a París, Brussel·les i Hong Kong, entre d'altres. Ara fa una dècada que explica històries d'Espanya i Portugal per a *The New York Times*. El setembre del 2017 va donar la seva visió del conflicte català en el llibre *The struggle for Catalonia*, però encara li quedava per explicar com va viure l'1-O.

emprant l'argument que val la seva immunitat si es tracta d'operacions fraudulentes i de compres amb targetes no declarades els darrers anys.

El debat sobre monarquia o república creu que anirà a més?

Continuarà sent un tema de discussió i és possible que una actuació exemplar de l'actual generació o de la futura, amb la reina Elionor, permeti a la institució recuperar més prestigi. De moment, l'ombra del rei emèrit em sembla llarguíssima.

M'ha sorprès la rapidesa amb què s'ha acceptat que aquest és un conflicte enquistat

Li queda alguna entrevista pendent?

M'hauria encantat entrevistar el rei Joan Carles, perquè he llegit força coses sobre ell i no entenc del tot el personatge. M'agradaria poder seure amb ell i fer-li la pregunta que feia l'historiador José Álvarez Junco en un article: “Quina necessitat tenia el rei de cometre la sèrie d'errors que l'han portat a aquest lamentable final?” Era el rei i, a gaire més, no es pot aspirar. Em sembla curiós, després d'una vida tan plena, apassionant i d'agraïments de la ciutadania, que arribi a ficar-se en temes de maletins. ■

@ Podeu llegir l'entrevista completa a www.elpuntavui.cat